

РЕШЕНИЕ

№ 9168

гр. София, 17.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **11618** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „СТАР ИМПЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 17, управлявано и представлявано от К. Ф., чрез представител по пълномощие адв. С. против Решение № 4540 от 16.10.2024г., постановено по АНД № 7409/2024г. по описа на Софийски районен съд, 116-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № ВГ2023/5800-678/НП от 27.03.2024г., издадено от Д. С. Д. - директор на ТД Митница С. на Агенция „Митници“.

В жалбата се излагат съображения, че оспореното решение е неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Направено е искане за отмяна на въззивното решение.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се представлява.

Ответникът–директор на териториална дирекция „Митница С.“, Агенция „Митници“, в съдебно заседание, редовно призован, се представлява от процесуалния си представител юрк. Св. С., която моли съда да потвърди обжалваното решение. Представя писмени бележки, с които претендира заплащането на юрисконсултско

възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С атакуваното решение въззивния съд е потвърдил изцяло наказателно постановление № BG2023/5800-678/НП от 27.03.2024г., издадено от Д. С. Д. - директор на ТД Митница С. на Агенция „Митници“ срещу „СТАР ИМПЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, за това, че:

на 11.04.2023г. в [населено място], МБ Летище С., „СТАР ИМПЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с деклариранието в МД с МРН 23BG005100854784R4/11.04.2023г. на стока „ШПЕРПЛАТ С ВЪНШЕН ПЛАСТ ОТ ДЪРВЕН МАТЕРИАЛ - БРЕЗА - 7 ПАЛЕТА, 28,29 КУБ. МЕТРА, 20000 НЕТО КГ.1ТЕМ: В. PLYWOOD“, код по Т. 4412 92 90 00, с преференциален произход от Република Турция вместо действително установения произход от Руската Федерация е нарушило забраната, определена в разпоредба на чл. 3и, параграф 1 Регламент (ЕС) 2022/576 на Съвета от 8 април 2022 година за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в У. (Регламент (ЕС) 2022/576 на Съвета), съгласно който се забранява закупуването, вносът или трансферът в Съюза, пряко или непряко, на стоки, които са изброени в приложение XXI, ако те са с произход от Русия или се изнасят от Русия, е направило опит да избегне забраната за внос на стоки с произход или се изнасят от Русия, с което е осъществило състава на нарушение по чл. 234, ал. 1 т. 2 от Закона за митниците и като е декларирало и използвало преференциално тарифно класиране за произход на стоките от Република Турция с код в Е.Д. „4/17 Преференция - 400“ - Мита съгласно разпоредбите на споразумения за митнически съюз, сключени от Съюза“ със ставки на митата в размер на 0 % по митническата тарифа на ЕС, вместо да декларира в код по Т. 4412 33 10 00, с действителния произход на стоките от Руската Федерация и приложим за стоки с допълнителен код С999, на който съответства ставки на митата 7 % и окончателно антидъмпингово мито за допълнителен код С999: 15,8 % по митническата тарифа на ЕС е избегнало изцяло заплащането на мито в размер на 3310,96 лева, антидъмпингово мито 7 473,30 лева и частично заплащането на ДДС в размер на 2 156,85 лева или общо в размер на 12 941,11 лева (дванадесет хиляди деветстотин четиридесет и един лева и единадесет стотинки), с което е осъществило съставът на митническа измама по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците.

За нарушението по чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ на дружеството е наложена ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 12 941,11 лева (дванадесет хиляди деветстотин четиридесет и един лева и единадесет стотинки), представляваща минималния размер на предвидената за това нарушение санкция, а именно 100 % от общия размер на избегнатите публични държавни вземания (мито, антидъмпингово мито и ДДС) за стоките, предмет на извършеното нарушение, съгласно Становище рег. № 32- 591115/13.10.2023г. от комисия, назначена със Заповед №

ЗТД-5800-110/32-55902/18.02.2021г. на с.д. директора на Териториална дирекция Югозападна (понастоящем ТД Митница С.), а за това по чл. 234, ал. 1 т. 2 от Закона за митниците ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 47 299,38 лева (четиридесет и седем хиляди двеста деветдесет и девет лева и тридесет и осем стотинки), представляваща минималния размер на предвидената за това нарушение санкция, а именно 100 % от митническата стойност на стоките, предмет на извършеното нарушение, съгласно Становище рег. № 32-591115/13.10.2023г. от комисия, назначена със Заповед № ЗТД-5800-110/32-55902/18.02.2021г. на с.д. директора на Териториална дирекция Югозападна (понастоящем ТД Митница С.).

На основание чл. 234, ал. 4 /предложение второ/ от ЗМ е постановено отнемане на стоката.

Настоящият съдебен състав споделя установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря, поради което на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към мотивите на СРС. В конкретния случай изводите относно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на точна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателствен материал. По отношение фактическите констатации спор няма като последният се свежда до произтичащите от тях правни изводи.

При постановяване на оспореното решение районният съд не е допуснал нарушения на процесуални правила. Извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл. 312 и чл. 313, ал. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 84 от ЗАНН. В тази връзка е приел, че АУАН и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Съдът констатира, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, доколкото съдържат пълно и конкретно описание на фактическите обстоятелства на вмененото нарушение.

При безспорно установена фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството.

Този извод е правилен и решението на въззивната инстанция не страда от релевираните с касационната жалба пороци. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

Неоснователно е оплакването за погрешна квалификация на нарушението. Настоящата инстанция споделя изводите на районния съд за доказаност на вмененото нарушение по чл.234,ал.1 т.2 от ЗМ - опит да бъде избегната забраната и ограниченията за внос или износ на стоки, въведени с чл. 3и, § 1 от Регламент (ЕС) 2022/576 на Съвета от 8 април 2022 година за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в У.. Предвид обстоятелството, че в случая митническата декларация е била приета, но митническият режим на внос не е бил разрешен, правилно е преценено, че нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМ е осъществено от касатора „Стар Импекс Трейд“ ЕООД, който е титуляр на режим внос,

собственик на стоката и упълномощен при условията на пряко митническо представителство на лицето подало митническата декларация, по алтернативното изпълнително деяние във фазата на опита.

Правилно е определен и размерът на наложената санкция, при спазване на изискванията в закона, а именно санкция в размер на митническата стойност на стоките, съгласно разпоредбата на чл. 234, ал. 2, т. 2, пр. 1 от ЗМ. Отчитайки по-високата обществена опасност на този вид административни нарушения законодателят е определил както вида, така и размера на санкцията, която е съответна и на конкретната степен на обществена опасност на административното нарушение, за което е санкциониран касаторът.

Неоснователно е оплакването за неприложимост на приложената кумулативна мярка по чл. 234, ал.4 ЗМ, предложение първо, която предвижда във всички случаи на осъществено нарушение митническа измама по чл. 234, ал.1 от ЗМ стоките, предмет на нарушението да се отнемат в полза на държавата. Предвид, че извършеното нарушение от касатора е по чл.234, ал.1, т.2 от ЗМ, в случая неприложимо е изключението относимо към нарушенията по чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ.

Не са налице и основания за квалифициране на случая като маловажен, тъй като нарушението не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал.3 вр. ал.5 ЗАНН на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 100 лв., съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание на чл. 221, ал. 1, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XXII - ти касационен състав,

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4540 от 16.10.2024г., постановено по АНД № 7409/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 116-ти състав.

ОСЪЖДА „СТАР ИМПЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 17, да заплати на Агенция „Митници“ разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.